

- виділення крові або спинномозкової рідини з вух або носа;
- сильна кровотеча в ділянці голови, шиї або спини;
- судоми;
- утруднене дихання;

Перша допомога:

- викликайте швидку допомогу;
- підтримуйте руками голову постраждалого з обох боків у тому положенні, в якому ви його знайшли;
- слідкуйте за рівнем свідомості та дихання;
- підтримуйте нормальну температуру тіла постраждалого;

Увага! Не рухайте постраждалого, якщо до місця пригоди наближається швидка допомога.

- нудота або блювання;
- зіниці різного розміру;
- втрата рівноваги;
- синці в області голови, особливо навколо очей та вух.
- порушення зору

Якщо на постраждалому є захисний шолом, не знімайте його без необхідності!

§ ТРАНСПОРТУВАННЯ ПОСТРАЖДАЛИХ

При невідкладних станах перша допомога постраждалому надається на місці пригоди, бажано без зміни положення його тіла, щоб не нанести додаткові пошкодження.

Увага! Постраждалого можна переносити лише в тому випадку, якщо немає надії на швидке прибуття медичної допомоги або його потрібно терміново забрати з небезпечних для життя умов перебування.

Під час вибору методу транспортування враховується:

- ступінь небезпечності місця пригоди;
- вага постраждалого;
- ваші фізичні можливості;
- можливість отримання сторонньої допомоги;
- стан постраждалого,
- наявність допоміжних засобів (ноші, ковдра, тощо);
- час транспортування;
- дальність транспортування.

Основні правила транспортування:

- якщо постраждалий в свідомості, завжди наперед пояснюйте йому, що ви збираєтеся робити, та просіть його допомагати вам;
- транспортуйте постраждалого тільки якщо впевнені, що зможете це зробити безпечно для себе, постраждалого та помічників;
- правильно застосовуйте механіку рухів тіла, тримайте спину прямо, головний опір робіть на міцні м'язи ніг, а не спини;
- йдіть обережно, маленькими кроками, завжди дивіться туди, куди йдете;
- з особливою обережністю ставтеся до голови та шиї, не допускайте різких рухів в ділянці хребта;
- за можливості не транспортуйте постраждалого самотужки, попросіть допомоги в оточуючих. Намагайтеся виконувати ці рекомендації, проте пам'ятайте, що інколи першою необхідністю може бути швидке переміщення

(наприклад, загроза займання авто при ДТП).

Тому транспортування поділяється на два типи: екстрене та планове. Екстрене транспортування використовується, якщо існує пряма загроза життю постраждалого при якій необхідно швидко перемістити його, будь-яким методом (як завгодно) у безпечне місце.

Планове транспортування використовується, якщо постраждалий знаходиться у місці де не існує прямої загрози життю. Для реалізації будь-якого методу планового транспортування рятівник має час та засоби для підготовки постраждалого до транспортування.

Приклад методу для екстреного транспортування:

Найчастіше для екстреного переміщення застосовується прийом Раутека.

Послідовність виконання:

1. Перебуваючи ззаду, рятувальник просовує руки через пахви потерпілого, згинає будь-яку руку потерпілого, хапається за передпліччя двома

руками.

2. Сідає навпочіпки, притискається до потерпілого.
3. Випрямляє спину і встає.
4. Якщо не вдається встати з прямою спиною, то відтягує потерпілого на колінах.
5. Після переміщення для захисту постраждалого від холоду укрийте його плащем, курткою або ковдрою. Для захисту від спеки у літній час, постраждалий розміщується у тіні.

Увага! Під час транспортування постраждалого, яке виконують двоє або більше людей, потрібен керівник. Керує той, хто організує процес транспортування

Інші приклади способів транспортування:

- удвох — на схрещених руках;
 - удвох — на стільці;
- учотирьох на ношах, на щиті, на ковдрі (край закатати в тугий валик і за нього нести).

§ ОПІКИ

Опіки – це ушкодження м'яких тканин, які отримані під дією високих температур, хімічних речовин, дії електричного струму або сонячних променів. Відповідно опіки бувають: термічні, хімічні, електричні, сонячні.

Тяжкість опіків залежить від фактора, що спричинив ушкодження, місцеположення на тілі, обсягу ушкодження, віку постраждалого та стану його здоров'я. Дуже важливим є час, протягом якого шкідливий фактор діє на шкіру.

За глибиною ураження тканини опіки можна умовно розділити на поверхневі, помірно глибокі та глибокі. У лікарській практиці це відповідає опікам I-го, II-го та III–IV-го ступенів відповідно.

Поверхневі характеризуються почервонінням шкіри, помірно-глибокі - появою пухирів, глибокі - обуглюванням шкіри та ураженням нижніх шарів тканини.

Охолодження допомагає попередити утворення пухирів при невеликих опіках та зменшити пошкодження тканини при більш серйозних.

Перша допомога

Крок 1. Необхідно усунути причину опіку:

- зніміть просякнутий гарячою рідиною одяг;
- видаліть із поверхні шкіри хімічну речовину;
- відключіть електричний струм;
- усуньте подальшу дію сонячних променів;